

DIE

Oktober

OOSTEM

VAN DIE MARTELARE

MIDDE-OOSTE GEWILLIG OM CHRISTUS SE SMAAD TE DRA

GESEËN DEUR
GEBROKENHEID

|| VERLOOR RYKDOM,
VIND 'N SKAT

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

Weet u kerk van

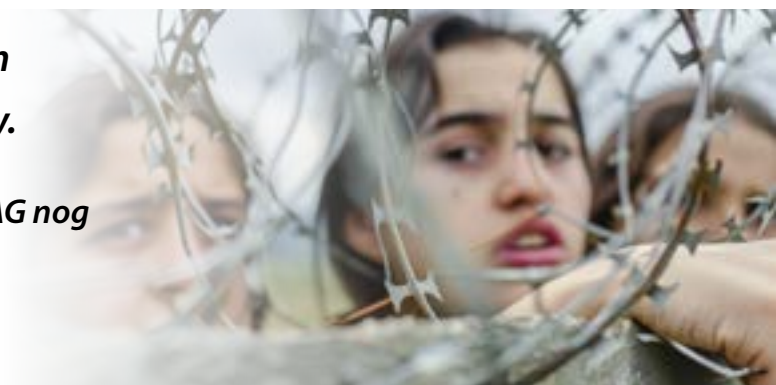
VERVOLGING?

Openbaring 6:9-11 AFR53

9. En toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, sien ek onder die altaar die siele van die wat gedood is ter wille van die woord van God en die getuienis wat hulle gehad het. 10. En hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en waaragtige Heerser, oordeel en wreek U nie ons bloed op die bewoners van die aarde nie? 11. En aan elkeen van hulle is wit klere gegee; en aan hulle is gesê dat hulle nog 'n klein tydjie moes rus totdat ook hulle medediensknepte en hulle broeders wat nog gedood sou word soos hulle, voltallig sou wees.

Laat ons vir u meer kom vertel oor Broers en Susters in Christus wat weens hulle geloof ly.

WhatsApp ASHLEY op 083 457 4164 om VANDAG nog 'n datum en tyd te reël.

Skaamte en Geborgenheid

God het ons geskep vir 'n ewige eenheid met Homself en Sy ander kinders. In Christus is ons een familie, verenig in die liefdevolle gemeenskap wat vir ewig bestaan tussen die persone van die enigste ware en lewende God. Dit is hierdie ewige liefde wat die vervulling van ons diepste verlangens is. In Christus geniet ons 'n liefdevolle gemeenskap wat geanker is in 'n onverbreekbare band van samehorigheid wat geen vervolger van ons kan wegneem nie. Binne die nuwe verbond van Christus se bloed behoort ons aan God – "Ek is Syne en Hy is myne" – en behoort ons aan mekaar – "Ek is joune en jy is myne" – vir ewig.

Sodra ons die ewige verbondenheid en liefdevolle gemeenskap wat die kern van die Evangelie vorm, kan sien, besef ons dat skaamte en verdeeldheid die werk van ons geestelike vyande is, die duiwel en die ander gevalle engele, wat ons uiteindelijke vervolgers is. Of ons Christenbroers en -susters nou geweld deur Islamitiese groepe soos ISIS ervaar, en of hulle hul werk weens 'n werkgewer verloor, die uiteindelijke werklikheid van vervolging is ons geestelike vyand se teenstand teen die getroue getuigenis van Christus se liefde.

Ons moet die werke van die vyand ken sodat ons mekaar kan bemoedig en ons kinders kan onderrig. Dit behoort geen verrassing te wees wanneer vervolgers sê: "Jy hoort nie hier nie", want dit is die anti-Evangelie van skande en verdeeldheid, 'n lastering teen die ewige band van gemeenskap wat God vir ons bedoel het. Deur geloof moet ons in die diepte van ons hart weet dat ons wel aan Hom wat die belangrikste is behoort, en aan Sy hele familie – uit elke taal, stam en nasie, en uit elke tydperk van die geskiedenis.

Slegs wanneer ons ons ewige verbondenheid verstaan, sal ons – net soos die wonderlike broers en susters wat ons in hierdie maand se nuusbrief ontmoet – in staat wees om nie net vreugdevol te volhard nie, maar ook helder te skyn te midde van die lyding wat deur ons vyand veroorsaak word. Ons Christene, Christus se eie dissipels, kan gehoor gee aan die Skrif se opdrag om "na Christus buite die stad te gaan en die smaad te dra wat Hy verduur het" (Hebreërs 13:13). Dit is vir ons 'n voorreg om Christus se smaad te kan dra. Die apostel Petrus verduidelik dat ons dit doen deur in Christus se voetspore te volg (1 Petrus 2:21), en hy, wat omstreeks 63 n.C. tydens Nero se vervolgings in Rome gekruisig is, het werklik bedoel wat hy gesê het. Dieselfde geld vir Isak toe hy gesê het: "Ek weet hulle gaan my doodmaak." Slegs 'n heldere blik op die ewige heerlikheid van liefde en verbondenheid kan sulke vreugdevolle lyding moontlik maak.

Op die voorblad: Marwa en Sahir, wat uit Irak gevlug het nadat militante van die selfgeproklameerde Islamitiese Staat (ISIS) Mosul in 2014 ingeneem het, kyk uit oor die stad waarheen die Here hulle as vlugteling gelei en in 'n verhouding met Homself gebring het.

Klik hier vir toegang tot die webtuiste

www.persecutionsa.org

‘n Genesende Reis na Geloof

Toe Mosul in die hande van ISIS geval het, was Sahir gebroke weens die marteling wat hy moes verduur. Toe het 'n vreugdevolle ontmoeting met Christus sy lewe en sy gesin vir altyd verander.

Mosul, Irak, was 'n gevaarlike plek in 2014. Die stad is oorrompel deur vegters van die selfgeproklameerde Islamitiese Staat (ISIS). Die 32-jarige Sahir het geweet dat selfs toegewyde Soenniet-Moslems soos hy en sy gesin aan hul wreedhede blootgestel kon word indien hulle nie radikaal genoeg na die sin van die ISIS-indringers was nie.

Sahir het voor 'n keuse te staan gekom: om te bly en die gruweldade van ISIS te verduur, of om te vlug en sy huis agter te laat. Twee van sy broers – 'n joernalis en 'n rekenmeester – het reeds met hul gesinne gevlug, en 'n ander een was weg om in die Irakse weermag te dien.

Nadat sy ouers daarop aangedring het om te bly, het Sahir en sy jong vrou, Marwa, besluit om na 'n buurland te vlug. Soos ander Irakse bannelinge, aan wie selfs die karige beskerming van vlugtelingstatus geweier is, het

hulle 'n goedkoop huis in 'n ongure buurt gevind en probeer om hul lewens van voor af te begin.

Maar omdat hy geweet het dat sy ma en pa in gevaar verkeer, was Sahir nie gelukkig nie. Hy het na Mosul teruggekeer, vasbeslote om hulle te oorreed om saam met hom terug te kom. 'n Paar dae later het ISIS-vegters by die gesin se huis ingebreek op soek na sy joernalis-broer, wat van hul moorddadige daade gedokumenteer het. Toe hulle hom nie vind nie, het hulle eerder vir Sahir saamgeneem.

Vir nege maande lank het Marwa – alleen met 'n kleuter in 'n vreemde land waar sy nie welkom was nie – nie geweet of Sahir lewend of dood was nie.

Gebede Verhoor

In die maand ná sy ontvoering het Sahir marteling

"Ek kon nie glo dat ek nog lewe nie."

verduur waaroor hy steeds nie kan praat nie. Hy het gesê dat diegene wat deur ISIS gevange geneem is, gereeld "weggegooi" is – in massagrafte of op vullishope gestort. "Ek het gevoel dat ek besig was om dood te gaan," het hy gesê.

Sahir het in die naam van al die profete van Islam gebid om van sy gevangenskap en lyding verlos te word. "Selfs voordat ek Jesus Christus geken het, het ek die Christelike God gevra: 'Ek wil hê U moet my help'," het hy onthou.

Uiteindelik is Sahir weggegooi, meer dood as lewend. Maar dit was nie sy lot om toe al te sterf nie. Die vullishoop waar hy agtergelaat is – in die skadu van die vervalde ruïne van een van Saddam Hussein se paleise – was naby die huis van 'n Christengesin wat in Mosul agtergebly het sonder dat ISIS hulle opgemerk het. Hulle het Sahir gevind en na hul huis geneem, waar hulle hom in die geheim verpleeg het totdat sy gesondheid goed genoeg was om te reis.

"Die Here het my gehelp en Hy het my gered," het Sahir gesê terwyl hy teruggedink het aan die goedheid van daardie gesin, wie se name hy nooit geken het nie. Hy het min onthou van daardie maand by hulle, maar hy het wel die prent van Jesus teen hul muur onthou, die kos wat die gesin met hom gedeel het, en hul liefdevolle versorging terwyl hy herstel het. "Dit het gevoel asof ek destyds bewusteloos was," het hy gesê. "Ek kon nie glo dat ek nog lewe nie."

Toe Sahir gesond genoeg was vir die reis, het hulle hom gehelp om na die relatiewe veiligheid van Bagdad te vlug en hom in kontak gebring met ander wat kon help.

In Bagdad het Sahir verder herstel, maar hy moes nog meer hartseer verwerk. Hy het verneem dat sy geliefde pa – na herhaalde pogings om nuus oor Sahir by ISIS-militante te kry – geskiet en doodgemaak is vanweë sy volharding. Gebroke het Sahir die proses begin om na Marwa en hul dogter terug te keer, terwyl hy terselfdertyd in alkoholmisbruik verval het.

Maande het verbygegaan terwyl Sahir op identiteitsdokumente gewag het en met oorlaaide amptenare saamgewerk het wat probeer het om in die behoeftes van duisende vlugteling te voorsien.

Intussen het Marwa in afsondering geleef. Omdat sy nie haar man se lot geken het nie, niks van haar eie familie in Mosul gehoor het nie en nie na hulle kon terugkeer nie, het sy vrees en mishandeling as 'n buitelanders verduur. Maar 'n vriendelike Christenbuurvrou het na haar vrese geluister en aangebied om vir haar te bid. Eendag het sy Marwa na die kerk genooi. Marwa was bekommerd dat die mense in die kerk haar sou verwerp vanweë haar hijab (Islamitiese kopbedekking), maar die vrou het haar verseker dat dit in orde was.

In die kerk het Marwa begin bid. "Here, ek weet niks van U nie," het sy gesê. "Ek voel verlore, en ek wil net vir U hê. Asseblief, Here, ek wil graag goeie nuus van my man

hoor."

Minder as 'n week later het sy 'n oproep van Sahir gekry. Hy was op pad om by haar aan te sluit.

'n Gesin vir Christus

Vir die eerste keer het Marwa gevoel dat God werklik haar gebede gehoor het. Maar sy was destyds nie seker of die antwoord 'n goeie een was nie.

Marwa het nie eens die man herken wat sy tydens daardie eerste video-oproep gesien het nie. Sahir was uitgemergel. Sy tande en vingernaels het ontbreek, en sy wonde was selfs ná maande se genesing steeds duidelik sigbaar.

"Totdat hy in ons huis in ballingskap aangekom het, kon ek nie glo dat hy dieselfde persoon was nie," het sy gesê. "Ek het hom aan die tatoeëermerk op sy arm herken."

En die veranderinge was nie net fisiek nie. Hy was kwaad, neerslagtig en mishandelend. Wanneer hy gedrink het, het hy vir Marwa en hul dogter gedreig en selfs 'n mes uitgehaal. Marwa was seker dat hy hulle wou doodmaak. Sy het in haar dogter se bed begin slaap met die deur gesluit, en het later by 'n buurman skuiling gesoek toe Sahir in 'n besonder slegte toestand was.

Die egpaar het 'n tweede kind, 'n seun, gehad. Maar

▼ Militante Islamiëte vier in 2014 'n oorwinning langs die grens tussen Irak en Sirië. Aanvalle deur ISIS het tienduiseende Christene gedwing om in die middel van 2010 uit Irak te vlug.

Sahir kon geen vreugde of vrede vind nie, selfs nie in daardie geval nie. Vir twee jaar het vrees en mishandeling in hul huis geheers.

Toe, eendag, kry hy 'n onverwagte oproep. 'n Broer van Sahir wat na Finland gevlug het, het gebel en hom aangeraai om kerk toe te gaan. Drie maande later het hy sy raad herhaal.

“Waarom wil jy hê ek moet kerk toe gaan?” het Sahir hom gevra.

“Gaan net,” het sy broer gesê.

Dit het Sahir nog ses maande geneem om die raad te volg. Hy het 'n Christenman wat hy geken het vir aanwysings gebel, dronk geword en kerk toe gegaan.

“Ja, ek was regtig dronk,” het Sahir gesê. “Maar ek kan regtig onthou wat daardie dag gebeur het. Die pastor het my verwelkom en gesê: ‘Jy is op die regte plek.’ Ek het sy glimlag regtig liefgehad. Ek het die kerk vir die eerste keer op 15 November 2017 binnegegaan. Ek sal hierdie dag nooit vergeet nie.”

Marwa het gelag. “Hy vergeet die datum van ons huweliksherdenking,” het sy gesê. Maar daardie dag in November het uiteindelik ook betekenis vir hul huwelik gehad.

Moeg daarvoor om in vrees en mishandeling te leef, het Marwa in die geheim met 'n prokureur vergader om egskedingsdokumente op te stel. Hy het haar verseker dat wanneer die dokumente ingedien word, die polisie en bure haar teen die geweld wat sy verwag het, sou beskerm. Sy sou haar man daardie selfde week kennis gee.

Maar daardie Sondag in die kerk het die Here begin om Sahir te verander, en Marwa het bewyse daarvan gesien. Die volgende Woensdag het sy saam met haar man na 'n gebedsbyeenkoms gegaan. Stadig maar seker het hulle albei Jesus Christus begin ken as die weg, die waarheid en die lewe waarna hulle desperaat wou hê.

“Die Here het my heeltemal verander,” het Sahir gesê. “Die Here het my 'n nuwe hart gegee, 'n hart van vlees in plaas van 'n hart van klip. Dit is my God. Niks is onmoontlik vir Hom nie.” Sy woede en alkoholisme het nie onmiddellik verdwyn nie, maar beide Sahir en Marwa kon God se teenwoordigheid in hom aanvoel.

“Ek het ware liefde gesien,” het Marwa gesê oor die veranderinge in Sahir. Maar sy het ook iets in haar eie hart opgemerk. “Ek het gevoel dat die Here my hervorm.” Sy het geweet dat die vrees, beide voor en na Sahir se

◀ Selfs onder dreigemente van Moslemfamilielede en bure is Sahir en Marwa (hier saam met hul kinders) daartoe verbind om die Here te dien.

terugkeer, haar eie siel beskadig het, en sy het nader aan God begin beweeg vir haar eie genesing. Die kerk het saam met en vir hulle gebid, en Sahir en Marwa het albei sterker in hul geloof geword en hul lewens aan die Here toegewy.

"Nou leef ons die beste lewe," het Sahir gesê. "Ons is 'n gesin vir Christus, en ek glo dat Jesus vir ons sorg."

Bid en Volhard

Daardie "beste lewe" is nie 'n lewe van gemak nie, maar een met 'n doel.

"Ons woon in 'n Arabiese land, en dit is glad nie maklik vir Moslems om hulle te bekeer nie," het Sahir verduidelik. Namate Moslembure van hul besluit om Christus te volg te hore gekom het, het hulle dreigemente en spot ontvang.

Van hul kinders word vereis, omdat hul ouers uit Moslemgesinne kom, om klasse oor Islam by te woon en aan die skool se Islamitiese gebede deel te neem. "Die Here ken my kinders se toekoms," het Sahir gesê. "Vir die kinders is dit nie maklik nie." By 'n vorige skool het die kinders isolasie en vooroordeel ervaar; by hul huidige skool, waar die dogter in graad agt en die seun in graad drie is, is hulle tot dusver met deernis deur die Islamitiese onderwysers behandel. In elk geval leer Sahir en Marwa hul kinders om tot Jesus te bid en te volhard.

"Ons is dankbaar vir die kerk," het Marwa bygevoeg, "want die mense van die kerk het ons kinders toegerus en hulle geleer hoe om saam met Jesus te wandel."

Die reaksie van Sahir en Marwa se families toe hulle van hul besluit om Jesus te volg te hore gekom het, het bykomende probleme veroorsaak.

"My skoonmoeder het my begin blameer," het Marwa gesê.

In haar woede het sy Marwa se pa, 'n prominente sjeik in die Mosul-streek, gebel. Sy het vir hom gesê dat Marwa ander, insluitend Sahir, van Islam na Christus laat bekeer het. Sy reaksie was om sy dogter te verstoot en haar in 'n vlugteling te verander.

"Hulle het vir my 'n boodskap gestuur wat sê: 'Jy behoort nie aan ons nie, en as enigiemand van hierdie familie jou sien, sal hulle jou doodmaak,'" het Marwa gesê. Die nuus van haar afvalligheid het deur hul hele uitgebreide familiekring versprei.

Maar die dreigemente en uitdagings het nie Marwa se toewyding aan Christus verander nie. Sy het in welvaart en voorreg grootgeword, maar nooit werklike troos of vrede in haar hart geken nie. "Nou het ek nie geld nie, maar ek het al die troos en vrede, en ek bly dit bely," het sy gesê. "Jesus voorsien in al ons behoeftes."

Sahir se grootste bekommernis is nie wat familieleden aan hulle mag doen nie, maar dat sy familieleden — behalwe die broer in Finland, wat agt jaar tevore in die geheim 'n Christen geword het — die ewigheid sonder Christus tegemoetgaan.

"My familie weet nie waarheen hulle na die dood sal gaan nie," het Sahir gesê. "Ek bid dat Jesus hulle sal red en vrymaak. Dit is nou die belangrikste ding in my lewe: om aan te hou bid vir hulle."

Sahir wil opgelei word vir voltydse Christelike bediening. As gesin vertrou hulle op God se tydsberekening en leiding vir daardie werk.

"Hou ons net in julle gebede," het Sahir gevra. "Bid dat die Here ons teen die mense om ons sal beskerm en ons meer en meer sal laat groei — dat ons 'n dieper verhouding met Hom sal hê en om die regte tyd te kies wanneer ek Hom kan gaan dien." ■

Klik hier vir toegang tot die webtuiste

www.persecutionsa.org

Verloor 'n Loopbaan, Vind 'n Roeping

Samuel se finansiële loopbaan het aan hom en sy gesin 'n gemaklike lewe besorg. Maar toe sy toewyding aan Christus onder die vergrootglas geplaas is, is alles waarvoor hy gewerk het, van hom weggeneem.

Hoewel Samuel (41) in 'n tradisionele Christengesin in die Midde-Ooste grootgeword het, was hy nie altyd 'n volgeling van Christus nie. Hy het van Jesus geweet, maar eers op 18-jarige ouderdom het hy tot geloof in Christus gekom.

Daardie jaar het Samuel opgemerk dat 'n Moslemkollega vreemd optree en beweer dat daar demoniese geeste in sy vrou werksaam was. Samuel het bang geword en gewonder hoe hy homself teen demone kon beskerm.

Op 'n dag, terwyl hy met die bus van die werk af huis toe gegaan het, het Samuel 'n pastor gesien wat hy geken het en hom om hulp gevra. Die pastor het gereël dat Samuel vir Philip, 'n plaaslike kerkleier, ontmoet. Philip het vir hom gesê dat God 'n plan vir elkeen het, dat God mense liefhet en dat, as Samuel sy vertrouwe in Christus stel, die Heilige Gees hom teen demoniese aanvalle kon beskerm.

Samuel het dieselfde dag sy geloof in Christus geplaas. Samuel het geen idee gehad van die geestelike aanvalle wat nog sou volg nie.

'n Tyd van Voorspoed

Kort nadat hy 'n Christen geword het, het Samuel aktief in sy kerk gedien en Christelike konferensies bygewoon. 'n Pastor het hom aangemoedig om oor sy toekoms te bid, veral oor die moontlikheid van 'n gesin. Ná sewe jaar van gebed het

Samuel in 2010 vir Miriam ontmoet.

Toe Samuel vir Miriam die eerste keer sien, het hy 'n vriend oor haar uitgevra en uitgevind dat sy ook aan Christus toegewy was en 'n sterk begeerte gehad het om die Here te volg. Sy het van jongs af gebed en daarvan gedroom om God te dien. "Ek het nie geweet hoe nie, ek het nie geweet waar nie, ek het nie geweet wanneer nie; maar ek het daarvoor gebed," het Miriam gesê.

Samuel het via sosiale media met Miriam in verbinding getree, maar Miriam het vir hom gesê dat as hy ernstig was oor sy belangstelling, hy nie aanlyn met haar moes gesels nie. Sy het hom geblok sodat hy haar nie meer kon kontak nie.

'n Paar dae later het Miriam van die werk af tuisgekom en Samuel gevind waar hy homself aan haar ma voorstel. Haar ma het haar aangemoedig om hom 'n kans te gee, en na 'n jaar van saam bid, is Miriam en Samuel in 2011 getroud. Hulle eerste dogter is in 2012 gebore.

Soos die jare verbygegaan het, het Samuel 'n lonende loopbaan by 'n plaaslike bank opgebou, waar hy bevorderings en salarisverhogings gekry het. Hy het as ouderling en rekenmeester vir sy kerk gedien, waar Miriam ook aktief betrokke was. Hulle het 'n gemaklike, goeie lewe saam met hul kinders geleë.

Maar Samuel het gevoel God sê vir hom dat sy tyd by die bank tot 'n einde kom.

Afgedank

Samuel en Miriam se kerk het in 2019 met sendingwerk in Turkye begin. 'n Pastor het Samuel genooi om by hulle aan te sluit, en vir die volgende twee jaar het Samuel kort reise onderneem om met die evangeliebediening daar te help.

In 2021 het Samuel weer na Turkye gereis. Op die eerste aand van sy verblyf het hy 'n boodskap van sy broer ontvang, wat by dieselfde bank gewerk het. "Wat gaan aan? Wat het jy gedoen?" het sy broer gevra.

Samuel het gesê dat hy niks verkeerd gedoen het nie.

"Nee, menslike hulpbronne het gesê jy is afgedank," het sy broer geantwoord.

Samuel het probeer om sy toesighouer te kontak, maar hy het nie geantwoord nie. 'n Paar dae later het 'n bestuurder by die bank vir Samuel gekontak. "Wanneer jy van jou reis terug is, moet jy nie na jou kantoor gaan nie; kom na ons toe," het hy gesê. Samuel, wat steeds onseker was oor wat gebeur het, het sy pastor en sendingspan gevra om vir hom te bid.

Toe hy terugkeer huis toe, het Samuel so gou moontlik met die bestuurder vergader. Die bestuurder het Samuel uitgevra oor sy reise na Turkye en daarop aangedring om te weet wat hy daar gedoen het en of hy die Evangelie in die land aan 'n Moslem-meerderheid verkondig het.

Toe het hy vir Samuel gesê dat dit teen die reëls is om 'n ander inkomstebron te hê. "Jy mag nie verpligtinge teenoor die kerk hê nie," het die bestuurder vir hom gesê. "Jy mag nie 'n ander werk hê nie, want jy is 'n bankier."

Verward het Samuel verduidelik dat hy geen inkomste van die kerk ontvang het nie. Hy het ook self vir sy vlugte na Turkye betaal omdat hy God met sy geld wou dien.

Die bestuurder het uiteindelik erken dat Samuel nie

fondse van die kerk ontvang het nie, maar hy het Samuel steeds geneem om te praat met die toesighouer wat sy oproep vanuit Turkye geïgnoreer het.

"Wat het ek gedoen? Wat is die probleem?" het Samuel hom gevra.

"Verlaat die bank," het sy toesighouer gesê. "Gaan na jou kerk; laat jou pastor jou betaal." Samuel het geglo dat hy niks verkeerd gedoen het nie en dat hy die dokumentasie gehad het om dit te bewys, maar sy toesighouer het aangedring op 'n vergadering met menslike hulpbronne.

Na die vergadering het Samuel verskeie dae lank gewag terwyl die departement van menslike hulpbronne ondersoek ingestel het. Hoewel hy senuweeagtig was, het hy onthou dat hy vroeër daardie jaar aangevoel het dat God hom weglei van sy werk by die bank. "Ek was baie angstig en het te veel daarvoor nagedink, maar ek het aangehou om daarvoor te bid," het Samuel gesê.

Drie dae later het die bank se departement van menslike hulpbronne Samuel teruggedroep na die kantoor. Hulle het ontdek dat sy toesighouer met die geheime polisie saamgewerk het en hom geteiken het omdat hy 'n Christen was.

Maar omdat Samuel as 'n Christenprediker beskou is, kon die bank hom nie in diens neem nie. Die bank het besluit dat die beste oplossing was om beide Samuel en sy toesighouer te ontslaan. Die bankeienaar het ook vir Samuel se gesin gesê dat hy nie met Samuel se situasie kon help nie, aangesien Samuel 'n Christen is. "As hy 'n Moslem was, sou dinge dalk anders gewees het," het die bankeienaar gesê.

Samuel is gedwing om 'n bedankingsvorm te teken waarin hy afstand doen van sy reg op skeidingsvergoeding. Nadat hy die vorm onderteken het, het hy in sy motor gesit

"God, dankie. U was 18 jaar lank by my, maar nou weet ek nie wat U wil hê nie."

en gebid: "God, dankie. U was 18 jaar lank by my, maar nou weet ek nie wat U wil hê nie."

Samuel het gesê hy is dankbaar dat hy afgedank is omdat hy God se Woord onderrig het, eerder weens diefstal of 'n ander oortreding. Die dae wat daarop gevolg het, was egter baie moeilik vir hom en sy gesin. Hulle het maande lank sonder enige inkomste geleef. Terwyl Samuel en Miriam probeer het om werk te kry en finansiële hulp gesoek het, het hulle al hoe meer geïsoleerd en verlate gevoel.

Om God se Werk te Doen

Terwyl die egpaar vir God se leiding gebid het, het hulle besef daar is 'n behoefte aan 'n kinderbediening om kinders in hul gemeenskap te ondersteun en te bedien. "Ek het miskien 20 kinders buite in die straat sien speel," het Samuel gesê. "Daarna het ek vir Miriam gesê: 'Daar is baie kinders in die straat; niemand help hulle nie. Wil jy hulle bedien?' Sy het gesê: 'Ja, ja.'"

"God het hier 'n deur oopgemaak, so ons het gegaan," het Miriam gesê.

Samuel en Miriam het begin om kinders een keer per week uit die Bybel te leer en het klein klubs by skole en kerke begin. Vandag lei die egpaar 11 klubs, en mense vra vir nog.

Enige kind kan met hul ouers se toestemming by die groepe aansluit. Kinders uit baie verskillende etniese

groepe en godsdienstige agtergronde leer meer oor die Bybel. Omdat die klubs aan Christenskole en -bedieninge gekoppel is, kan Samuel en Miriam vrylik die Evangelie deel sonder inmenging van die regering. Baie van die kinders wat nog nooit vantevore Bybelverhale gehoor het nie, woon nou kerkdienste by.

"Daar is kinders by wie ons die vrugte sien, en hulle sal in die toekoms Bybelonderwysers wees," het Miriam gesê.

Een van die kinders in hul Bybelklasse het skool voltooi en gehuil toe sy nie meer die klub kon bywoon nie. Toe Samuel haar vra of sy Christus liefhet, het sy geantwoord: "Ek is versot op Jesus."

Samuel en Miriam ervaar steeds finansiële onsekerheid, maar hulle bly op God vertrou om hulle te lei en te onderhou. Hulle vra gebed vir die kinders aan wie hulle bedien, van wie baie met ernstige finansiële uitdagings worstel. Hulle bid dat die Here steeds geleenthede vir bediening sal voorsien en dat hulle 'n span sal kan saamstel om te help met Bybelonderrig.

Samuel sien hoe God hom deur die verlies van sy werk gelei het. Hy vind veral bemoediging in Jakobus 1:2 — "AG dit loutere vreugde, my broeders, wanneer julle in allerhande versoekinge val." Hy glo dat die Here vir hom gesê het: "Wanneer jy die kinders oor pyn en lyding leer, sal jy hulle onderrig vanuit alles wat jy deur die jare heen ervaar het." ■

▼ Samuel and Miriam (nie in die foto nie) lei 11 Bybelklubs vir kinders en jongmense. Hulle sê dit is vir hulle 'n vreugde om geestelike vrugte by hierdie jongmense te sien.

Gebedsdagboek

Oktober 2026

D	1. Comore	Bid dat Comoraanse Christene nie hul geloof in Christus sal verloën nie, ten spyte van arrestasie of druk van familieleden.
V	2. Bangladesj	Bid vir pastors en ander Christene wat bedien onder mense in die armste krotbuurte van Dhaka.
S	3. Honduras	Bid vir bemoediging vir plaaslike Christene ná die moord op 'n plaaslike evangelis.
S	4. Wes-Sahara	Bid vir Frontlinie-Werkers wat die Evangelie verkondig, selfs met die risiko van gevangenisstraf.
M	5. Meksiko	Bid vir meer Bybelvertalings in inheemse tale en vir groter beskikbaarheid van Bybels in landelike gebiede.
D	6. VAE*	Bid dat God diegene sal vertroos wat deur hul families verwerp en vervolg word omdat hulle Christus volg.
W	7. Mauritanië	Daar is slegs 'n paar honderd plaaslike Gelowiges in Mauritanië. Bid dat hulle in geloof en vrymoedigheid sal groei.
D	8. Eritrea	Bid vir Christene wat weens hul geloof in die tronk is, soos Kiflu Gebremeskel, wat reeds meer as 20 jaar aangehou word.
V	9. DRK**	Bid dat Islamitiese groepe soos die Allied Democratic Forces (ADF) sal stop om Christene te vervolg.
S	10. Marokko	Vra die Here om huiskerke wat in die geheim byeenkom te versterk, en bid vir die dissipelskap van Gelowiges.
S	11. Katar	Dit is streng verbode om die Evangelie aan Moslems te verkondig. Bid vir diegene wat dit met groot risiko doen.
M	12. Nigerië	Dank God vir Sy voorsiening van voedsel, skooling en Bybels aan duisende mense wat deur Islamitiese aanvalle ontwortel is.
D	13. Madagaskar	Bid vir Christene in die noordweste van Madagaskar, waar radikale Islam al hoe meer invloed verkry.
W	14. Tanzanië	Bid vir Christene wat hewige teenstand in gebiede met 'n Moslem-meerderheid trotseer.
D	15. Kuba	Gebruik 1 Johannes 4:4 as riglyn en bid dat Kubaanse Christene oorwinnaars sal wees te midde van ateïstiese Kommunisme.
V	16. Libië	Bid vir gevange Christene wat ter dood veroordeel is omdat hulle hul geloof beoefen.
S	17. Tunisië	Bid vir kerkleiers wat teistering en beperkings op hul bediening trotseer.
S	18. Libanon	Bid vir Frontlinie-Werkers wat die Evangelie in 'n gevaarlike omgewing, wat deur konflik gekenmerk word, verkondig.
M	19. Kazakstan	Bid vir Samal se Moslembroer, Arman, wat haar aangeval het. Toe sy hom vergewe het, was hy bereid om na die Evangelie te luister.
D	20. Guinee	Bid dat kerke bakens van hoop en eenheid sal wees te midde van stamgeweld.
W	21. Benin	Bid vir die veiligheid en doeltreffende uitreikwerk van Amadi, 'n Christenomroeper.
D	22. Kenia	Bid dat Christene wat familieleden in Islamitiese aanvalle verloor het, deur die Heilige Gees vertroos sal word.
V	23. Broenei	Bybels in Maleis, Broenei se amptelike taal, is onwettig. Bid dat die inwoners van Broenei toegang tot God se Woord sal hê.
S	24. VAE*	Bid dat Christene in die VAE gemeenskap sal vind wat hulle help om in geloof te groei.
S	25. Kuba	Bid dat meer Bybels die Kubane sal bereik. Bid ook vir die talle nuwe Bybelontdekkingsgroepe in kerke.
M	26. Irak	Christene wat hulle tot die geloof bekeer het vanuit Islam, word soms deur familieleden vermoor. Bid vir hul beskerming en vrede.
D	27. SAR***	Bid vir pastors wat opgelei word om emosionele en geestelike sorg te bied aan Christene wat wrede aanvalle beleef het.
W	28. Malawi	Vra die Here om aan Yao-Christene 'n besef te gee van die hoop, erfenis en krag wat hulle in Christus het (Efesiërs 1:17–18).
D	29. Maleisië	Vra die Here om kerke in Maleisië te seën en hulle te gebruik om die Evangelie te verkondig, ten spyte van regeringsbeperkings.
V	30. Mauritanië	Bid dat sendelinge uit ander dele van Afrika geroepe sal voel om in Mauritanië te dien.
S	31. Koeweit	Vra die Here om Koeweiti's te bemoedig wat deur hul families geslaan of verstoot is omdat hulle Christus volg.

*Verenigde Arabiese Emirate

**Demokratiese Republiek van die Kongo

***Sentraal-Afrikaanse Republiek

Christilike Sending Internasionaal - Die Stem van die Martelare, Suid-Africa.

CSI | Posbus 7157, Primrose Hill, 1417 Suid-Afrika | Tel: 010 777 0114 (8vm-1nm) | Sel: 076-022-3336 (8vm-5nm)

E-pos: cmi@vomsa.org / bianca@vomsa.org | Webtuiste: www.persecutionsa.org |

Direkteure: Mnr A.B. Illman (Uitvoerend); Pastor R. Marsh; Mnr R. Keir; Mnr D. Kirton

© Toestemming vir die herdruk van enige gedeelte van hierdie nuusbrief moet van Christelike Sending Internasionaal aangevra word.

Staan saam met Vervolgde Christene

Dien vervolgte Christene in vyandige gebiede en beperkte nasies en wees 'n stem vir hulle. Jou geskenk verleen aandag aan alle bedieningsbehoefte, insluitend die onmiddellike behoeftes van ons vervolgte broers en susters, terwyl hulle Christene regoor die wêreld in nouer gemeenskap met die vervolgdes en tot 'n dieper toewyding aan Christus roep.

Oorweeg asseblief om 'n skenking in enige van die volgende bankrekeninge te maak:

Bankbesonderhede: Christelike Sending Internasionaal

Nedbank

Rek nr.: 1925-024946 (Tjek)

Takkode: 192505 (Bedfordview)

Verw.: U Naam en Selnommer

Standard Bank

Rek nr.: 02-249-5592 (Tjek)

Takkode: 018305 (Bedford Gardens)

Verw.: U Naam en Selnommer

ABSA Bank

Rek nr.: 909-861-7711 (Spaar)

Takkode: 632005 (Bedford Centre)

Verw.: U Naam en Selnommer

Gebedsondersteuning en Inligtingsbronne:

Laai ons GRATIS "VOM App" op u Slimfoon af.

Tik "Voice of the Martyrs" in die soekveld in op *Google Play* of op die *App Store*.

Daaglikse herinnerings om vir die vervolgdes te bid, navorsing te doen op Vyandige of Beperkte lande en die werk wat SVM daar doen; skakel in by *VOMRadio* plus nog vele, vele meer.

VOM App

"Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is." Heb 13:3

Lid van die
**International
Christian
Association
(ICA)**

Volg ons:

Kliek hier vir toegang tot die webtuiste

www.persecutionsa.org

Facebook@cmivomsa | Instagram@vom_south_africa